

Article ID: MRK0009

അപരനോട്ടത്തിന്റെ ഭാഷകൾ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ
'ഹിജഡ്', 'ചേദാംശജീവിതം,' 'വേറിട്ട മാത്രം കത്തിയമരുന്ന ചില ശരീരങ്ങൾ'
എന്നീ കൃതികളെ മുൻനിർത്തിയുള്ള വിശകലനം

» അനഘ വി. യു.

പ്രബന്ധസംഗ്രഹം

മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ ദൃശ്യതയെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന കൃതികൾ വളരെക്കുറവാണ്. അതിൽത്തന്നെ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികൾ കർത്തൃപദവിയിലേക്ക് ഉയരുന്ന കൃതികൾ വിരളവും. എം.എം. മനോജിന്റെ 'ഹിജഡ്', എച്ച്.മുകുട്ടിയുടെ 'വേറിട്ട മാത്രം കത്തിയമരുന്ന ചില ശരീരങ്ങൾ' (നോവലുകൾ), പ്രമോദ് രാമന്റെ 'ചേദാംശ ജീവിതം' (കഥ) എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്തകാലങ്ങളിൽ രചിക്കപ്പെട്ട മൂന്ന് കൃതികളെ പഠനവിധേയമാക്കിക്കൊണ്ട് അപരനോട്ടത്തിന്റെ ഭാഷ എപ്രകാരമാണ് അവയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നതെന്ന് കണ്ടെത്താനുള്ള ശ്രമമാണ് പ്രബന്ധത്തിലൂടെ നടത്തുന്നത്. മൂന്നുകാലങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെട്ട കൃതികൾ എപ്രകാരമാണ് സമൂഹത്തോട് സംവദിക്കുന്നതെന്നും കേരളീയപരിസരത്തുനിന്ന് ട്രാൻസ്ജെൻഡർ ജീവിതങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന രചനകളൊന്നും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാത്തതിന്റെ സാമൂഹിക പരിതസ്ഥിതികളെന്തെല്ലാമെന്നുള്ള അന്വേഷണവും പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.

താക്കോൽവാക്കുകൾ

കുറിപ്പ്, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ, ലിംഗപരമായ ദൃന്യാത്മകത

ആമുഖം

ട്രാൻസ്ജെൻഡർ സ്വത്വത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന കൃതികൾ മലയാളത്തിൽ വിരളമാണ്. 1937-ൽ തകഴിയുടെ സാഹോദര്യം, നാലപ്പാട് നാരായണമേനോന്റെ രതിസാമ്രാജ്യം, 1947-ൽ ബഷീറിന്റെ ശബ്ദങ്ങൾ, 1947-ൽ തന്നെ മാധവിക്കുട്ടിയുടെ സ്മൃതി, 1954-ൽ പെരുന്ന തോമസ് എഴുതിയ എന്റെ ചീത്ത കഥകൾ, 1952-ൽ എൻ. പി.മുഹമ്മദിന്റെ തിരമാല, 1968-ൽ തകഴിയുടെ പെണ്ണ് തുടങ്ങി ചുരുക്കം ചില കൃതികളാണ് ഈ മേഖലയിൽ എടുത്തുപറയാനുള്ളത്.

1937-ൽ പുറത്തുവന്ന തകഴിയുടെ 'സാഹോദര്യം', കുറിപ്പ് പശ്ചാത്തലമുള്ള ഒരു കഥയാണ്. തകഴി അതിന് നൽകിയിരിക്കുന്ന പേര് സാഹോദര്യം എന്നാണ്. കഥ നടക്കുന്നത് ഒരു ജയിലിലാണ്. ജയിലിലെ ഒരു സെല്ലിലെ തടവുകാരായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനും വൃദ്ധനും പരസ്പരം വളരെയേറെ അടുത്തുകഴിയുമ്പോഴാണ് ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ ജയിൽ മോചിതനാകുന്നത്. പുറത്തിറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിട്ടും ചെറുപ്പക്കാരന് വൃദ്ധനെ പിരിഞ്ഞിരിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നു. മറ്റൊരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്ത് അയാൾ പിന്നെയും ജയിലിൽ എത്തപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അവിടെ എത്തിയപ്പോഴാണ് അറിയുന്നത് പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഹൃദയാഘാതം മൂലം വൃദ്ധൻ മരണമടഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന്. ഇതറിയുന്നതും ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ ദുഃഖിതനാകുന്നു.

അഗാധമായ സൗഹൃദമെന്നോ സാഹോദര്യമെന്നോ സ്നേഹമെന്നോ ഒക്കെ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ബന്ധം അവർക്കിടയിൽ നിലനിന്നിരുന്നതായി കഥയിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. രണ്ട് പുരുഷന്മാർ തമ്മിലുള്ള ഊഷ്മളമായ ബന്ധത്തെ തകഴി വിശേഷിപ്പിച്ചത് 'സാഹോദര്യം' എന്നാണ്. അക്കാലത്ത് മറ്റൊരു പേരിട്ടും ആ ബന്ധത്തെ വിശദീകരിക്കുക സാധ്യമായിരുന്നില്ല.

മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ ദൃശ്യത പ്രകടമാകുന്ന ആദ്യ കൃതിയാണ് വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ 'ശബ്ദങ്ങൾ' (1947). അലസമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന കേന്ദ്ര കഥാപാത്രം അയാളുടെ പ്രണയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കഥ പറയുന്ന സന്ദർഭത്തിലാണ് ട്രാൻസ്ജെൻഡർ സ്വത്വമുള്ള കഥാപാത്രം കടന്നുവരുന്നത്. പ്രസ്തുത അദ്ധ്യായത്തിന് 'ആൺവേശ്യ' എന്ന പേരാണ് ബഷീർ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. പെൺ-ആൺ സ്വത്വങ്ങളെ മാത്രം കണ്ടുപരിചയമുള്ള അന്നത്തെ സാമൂഹിക അന്തരീക്ഷത്തിൽ 'ആൺവേശ്യ' എന്ന പദമാണ് കൂടുതൽ ഇണങ്ങുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഹിജഡ കൂട്ടായ്മക്കുള്ളിലെ ഒരു പ്രതിനിധിയായാണ് നോവലിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ട്രാൻസ്ജെൻഡർ കഥാപാത്രത്തെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കൃതികൾ കൂടാതെ 'നപുംസകങ്ങൾ' (മാധവിക്കുട്ടി, 1983), 'ഹിജഡ' (മനോജ് എം. എം, 1986), 'ഹിജഡ' (നാരായണപിള്ള എം. പി, 1997), 'ഹിജഡയുടെ കട്ടി' (ഇന്ദു മേനോൻ, 2007), 'ബുധ സംക്രമണം' (ദിലീപ് കുമാർ കെ, 2010), 'ഛോദാംശ ജീവിതം' (പ്രമോദ് രാമൻ, 2011), 'വേറിട്ടു മാത്രം കത്തിയമരുന്ന ചില ശരീരങ്ങൾ' (എച്ച്.മുക്കുട്ടി, 2017) തുടങ്ങിയ ചുരുക്കം കൃതികൾ മാത്രമാണ് ക്വിർ പശ്ചാത്തലത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇവയിൽ നിന്നും തെരഞ്ഞെടുത്ത മൂന്ന് കൃതികളെയാണ് ഇവിടെ പഠനവിധേയമാക്കുന്നത്.

അപര നോട്ടത്തിന്റെ ഭാഷകൾ ഹിജഡ (1983)

എം. എം. മനോജിന്റെ 1983-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഹിജഡ എന്ന നോവൽ, ഇന്ത്യൻസാഹിത്യത്തിൽ ഹിജഡ സമുദായത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന ഒരു അപൂർവ്വരചനയാണ്. മുൻബൈ നഗരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഹിജഡ കൂട്ടായ്മയുടെ സങ്കീർണ്ണമായ ജീവിതവും അവരുടെ ലൈംഗിക-ലിംഗപരമായ വൈവിധ്യങ്ങളും, സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക സന്ദർഭങ്ങളും വിശദമായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഈ നോവൽ, സമൂഹത്തിന്റെ അരികുവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വിശ്വസ്യം. എന്നാൽ, ഈ നോവലിന്റെ പ്രമേയവും അവതരണവും വിമർശനാത്മകമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ ശക്തിയും പരിമിതികളും വ്യക്തമാകുന്നു.

ഹിജഡ എന്ന നോവൽ, സഹനപൂരിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് മുൻബൈയിലെ ഹിജഡ സമുദായത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്ന നരേഷ് യാദവ് എന്ന യുവാവിന്റെ ജീവിതത്തെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയാണ് വികസിക്കുന്നത്. ലിംഗഛേദന ശസ്ത്രക്രിയയിലൂടെ രാധികയായി മാറുന്ന നരേഷിന്റെ ജീവിതം, ഹിജഡ സമുദായത്തിന്റെ ആന്തരികഘടന, ആചാരങ്ങൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ, ഉപജീവനമാർഗങ്ങൾ എന്നിവയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. മുൻബൈ എന്ന മഹാനഗരം, വൈവിധ്യത്തിന്റെയും അവസരങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രമായിരിക്കെ, ഹിജഡ സമുദായത്തിന്റെ അരികുവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ജീവിതത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യവും അവർ അനുഭവിക്കുന്ന ദുരിതവും നോവലിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. നോവലിന്റെ മുഖ്യപ്രമേയം, ലൈംഗിക-ലിംഗപരമായ വൈവിധ്യമുള്ള വ്യക്തികളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധതലങ്ങളാണ്. ഹിജഡ സമുദായത്തിന്റെ ഗുരു-ചേലാ സമ്പ്രദായം, ഭിക്ഷാടനം, ശിശുജനനത്തിനും വിവാഹത്തിനും അനുഗ്രഹം നൽകുന്ന ആചാരങ്ങൾ, ലൈംഗിക തൊഴിലിലൂടെ ഉപജീവനം നടത്തുന്നവർ എന്നിവയെല്ലാം നോവലിൽ വിശദമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ഇതോടൊപ്പം, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ, ഇന്റർസെക്സ്, ബൈസെക്ഷ്യൽ തുടങ്ങിയ ലൈംഗിക-ലിംഗപരമായ സ്വത്വങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ, നോവൽ സമൂഹത്തിന്റെ ലിംഗപരമായ ദ്വന്ദ്വാത്മകതയ്ക്ക് (Binary Gender Norms) വെല്ലുവിളിക്കുന്നു.

നോവലിലെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രമായ രാധിക (നരേഷ് യാദവ്) ഒരു ട്രാൻസ്ജെൻഡറാണ്. ഗ്രാമീണജീവിതത്തിൽനിന്ന് മുൻബൈയിലെ ഹിജഡ കൂട്ടായ്മയിലേക്കുള്ള അവരുടെ യാത്ര, ലിംഗസ്വത്വത്തിന്റെ പരിവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകാത്മക യാത്രയാണ്. എന്നാൽ, രാധികയുടെ ജീവിതം ഒരു വ്യക്തിഗത കഥ മാത്രമല്ല; ഹിജഡ സമുദായത്തിന്റെ സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിനിധാനമാണ്. നോവലിലെ മറ്റ് കഥാപാത്രങ്ങൾ, ലിംഗമാറ്റ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് വിധേയനായ കിരൺ, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ സ്വത്വം പേറുന്ന രേഷ്മ, ഇന്റർസെക്സ് ഐഡന്റിറ്റിയുള്ള രുമിണി എന്നിവർ, ലൈംഗിക-ലിംഗപരമായ വൈവിധ്യത്തിന്റെ വിവിധ മുഖങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. കിരണിന്റെ കഥ ഏറ്റവും ദുഃഖകരമാണ്. ലിംഗമാറ്റ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് ശേഷം, അവർ അനുഭവിക്കുന്ന ആന്തരിക സംഘർഷവും, പുരുഷ-സ്ത്രീ ലിംഗസ്വത്വങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സംഘർഷവും, ആത്മഹത്യയിൽ കലാശിക്കുന്നു. ഇത്, ലിംഗപരമായ പരിവർത്തനത്തിന്റെ മനോവൈകാരിക സാമൂഹികസമ്മർദ്ദങ്ങൾ (Psychological Pressures) വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നാണ്. 1980കളിലെ സാമൂഹിക സന്ദർഭത്തിൽ, ഈ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ, ഈ നോവൽ ധീരമായ ഒരു സംഭാവനയാണ്. ലൈംഗിക-ലിംഗപരമായ വൈവിധ്യത്തെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ട്രാൻസ്ജെൻഡർ, ഇന്റർസെക്സ്, ബൈസെക്ഷ്യൽ തുടങ്ങിയ കഥാപാത്രങ്ങളെ ഒപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിലൂടെ, പ്രസ്തുത നോവൽ ലിംഗദ്വന്ദ്വാത്മകതയെ (Binary Gender Norms) വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. ഗുരു-

ചേലാ സമ്പ്രദായം, ഭിക്ഷാടനം, അനുഗ്രഹം നൽകുന്ന ആചാരങ്ങൾ എന്നിവയെ വിശദമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നതിലൂടെ, ഹിജഡ സമുദായത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ഘടനയെ മനസ്സിലാക്കാനും നോവലിലൂടെ സാധിക്കുന്നുണ്ട്.

ചേരാംശജീവിതം (2011)

പ്രമോദ് രാമന്റെ ചേരാംശ ജീവിതം (2011) എന്ന ചെറുകഥ മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ സ്വത്വത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന കൃതിയാണ്. ലിംഗമാറ്റ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് വിധേയനായ മഞ്ജിത് മേനോന്റെ മഞ്ജുവായുള്ള പരിവർത്തനത്തെ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന പ്രസ്തുത കഥ ലിംഗസ്വത്വം, ലൈംഗികത, പ്രണയം, ശരീരം എന്നിവയെ സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക നിർമ്മിതികളായി പരിശോധിക്കുന്നു. ഈ കൃതിയെ ക്വിർ സിദ്ധാന്തം (Queer Theory), ട്രാൻസ്ജെൻഡർ പഠനങ്ങൾ (Transgender Studies), ഫെമിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം എന്നിവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്താം.

ചേരാംശ ജീവിതം ലിംഗസ്വത്വത്തിന്റെ ദ്രവത്വത്തെ (Fluidity) പ്രകടമാക്കുന്നു. മഞ്ജിത് മേനോന്റെ മഞ്ജുവായുള്ള പരിവർത്തനം, ലിംഗം ഒരു സ്ഥിരമായ ജൈവിക യാഥാർത്ഥ്യമല്ല, മറിച്ച് ശരീര-മനസ്സ്-സാമൂഹിക ബന്ധങ്ങളുടെ സങ്കീർണ്ണമായ ഇടപെടലാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കഥയുടെ അവസാനഭാഗത്ത്, മഞ്ജു നേഹയോട് “നിനക്കെന്റെ ആണാകാമോ?” (പ്രമോദ് രാമൻ, 2011:46) എന്ന് ചോദിക്കുന്നത്, ലിംഗസ്വത്വം ഒരു “കായകവചം” പോലെ മാറ്റി ധരിക്കാവുന്നതാണെന്ന ബോധത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ ചോദ്യം, ബേട്ലറുടെ ലിംഗപ്രകടന (Gender Performativity) സങ്കല്പത്തിന് അനുസൃതമായി, ലിംഗനിർമ്മിതിയെ ഒരു തുറന്നപ്രക്രിയയായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. മഞ്ജുവിന്റെ നേഹയോടുള്ള പ്രണയം, ഫെറ്ററോനോർമേറ്റിവിറ്റി (Heteronormativity) എന്ന ആശയത്തെ തകർക്കുന്നു. ലിംഗമാറ്റ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് ശേഷം, മഞ്ജു ഒരു പെൺസ്വത്വമായി ചന്ദ്രകാന്തിന്റെ കാമുകിയാകാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെങ്കിലും, നേഹയോടുള്ള പ്രണയം അവളുടെ ലൈംഗികതയെ ഒരു ദ്വന്ദ്വാത്മക ചട്ടക്കൂട്ടിനപ്പുറം സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഇത്, ക്വിർ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വമായ, ലൈംഗികതയുടെ വൈവിധ്യവും നിർവചനങ്ങൾക്കതീതവുമായ സ്വഭാവത്തെ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുന്നു. മഞ്ജിത്തിന്റെ ലിംഗമാറ്റശസ്ത്രക്രിയ ചന്ദ്രകാന്തിന്റെ “ആവശ്യപ്രകാരം” നടക്കുന്നു എന്നവസ്തുത, ലിംഗസ്വത്വം വ്യക്തിഗത ആഗ്രഹങ്ങൾ മാത്രമല്ല, സാമൂഹിക-വൈകാരിക ബന്ധങ്ങളാൽ രൂപപ്പെടുന്നതുമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ, മഞ്ജുവിന്റെ നേഹയോടുള്ള പ്രണയം, ഈ സാമൂഹികനിർമ്മിതിയെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും വ്യക്തിഗത സ്വയംനിർണ്ണയത്തിന്റെ (Self-Determination) പ്രാധാന്യം ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ട്രാൻസ്ജെൻഡർ പഠനങ്ങൾ, ട്രാൻസ് വ്യക്തികളുടെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ അവരുടെ ശരീരം, സ്വത്വം, സാമൂഹിക സ്ഥാനം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി പരിശോധിക്കുന്നു. സുസൻ സ്കൈക്കർ (Transgender History, 2008) വാദിക്കുന്നതുപോലെ, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ സ്വത്വം, സിസ്ജെൻഡർ (Cisgender) നോർമുകളെ തകർക്കുന്നതിലൂടെ ലിംഗസ്വത്വത്തിന്റെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ അനന്തസാധ്യതകളെ തുറന്നുകാട്ടുന്നു. ചേരാംശജീവിതം ലിംഗമാറ്റ ശസ്ത്രക്രിയയുടെ പ്രക്രിയകളെ - കൗൺസിലിംഗ്, മാനസിക പരിവർത്തനം, ശാരീരിക മാറ്റങ്ങൾ - വിശദമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. “വിദഗ്ദ്ധ ഡോക്ടർമാരുടെ കൗൺസിലിങ് കാലയളവിൽ ഉടനീളം ഞാൻ ആ ഉത്തരം ആവർത്തിച്ചു” എന്ന വാചകം, ലിംഗമാറ്റ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് മുമ്പുള്ള മെഡിക്കൽ-സൈക്കോളജിക്കൽ പ്രക്രിയകളുടെ സങ്കീർണ്ണതയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഇത്, ട്രാൻസ് വ്യക്തികളുടെ ശരീരപരമായ പരിവർത്തനത്തിന് മുമ്പുള്ള മാനസികാവസ്ഥകളെ ശ്രദ്ധേയമാക്കുന്നു.

വേറിട്ട മാത്രം കത്തിയമരുന്ന ചില ശരീരങ്ങൾ (2017)

എച്ച്മുകുട്ടിയുടെ “വേറിട്ട മാത്രം കത്തിയമരുന്ന ചില ശരീരങ്ങൾ” എന്ന നോവൽ മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ ലൈംഗികവൈവിധ്യവും ലിംഗസ്വത്വവും കേന്ദ്രീകരിച്ച് ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു രചനയാണ്. ഈ നോവൽ ലൈംഗികത, ലിംഗബോധം, സാമൂഹിക അംഗീകാരം, വ്യക്തിത്വം എന്നിവയെ ചുറ്റിപ്പറ്റി സങ്കീർണവും സെൻസിറ്റീവുമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നു. ദില്ലിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, വ്യത്യസ്ത ലിംഗ-ലൈംഗിക സ്വത്വങ്ങളുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ, സമൂഹത്തിന്റെ പരമ്പരാഗത ധാരണകളെ ചോദ്യംചെയ്യുകയും മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെ വൈവിധ്യത്തെ ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നോവലിന്റെ ആദ്യ അധ്യായം “അവനവൾ അല്ലെങ്കിൽ അവളവൻ” എന്ന തലക്കെട്ടിലാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. ഈ തലക്കെട്ടുതന്നെ ലിംഗത്തിന്റെ ദ്വന്ദ്വ ധാരണകളെ തകർക്കുന്നതിന്റെ സൂചനയാണ്. ശാന്തി, പുഷ്പ എന്നിവരുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ നോവൽ ലെസ്ബിയൻ, ബൈസെക്ഷ്യൽ, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ സ്വത്വങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ കഥാപാത്രങ്ങൾ, സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരാ ലിംഗ-ലൈംഗിക മാനദണ്ഡങ്ങളിനിന്ന് വ്യതിചലിക്കുന്നവരാണ്. ശാന്തിയുടെ കണ്ണിലൂടെ, വായനക്കാർക്ക് ഈ വൈവിധ്യമാർന്ന ജീവിതങ്ങളുടെ സന്തോഷങ്ങൾ, വേദനകൾ, പോരാട്ടങ്ങൾ എന്നിവയിലേക്ക് ഒരു ജാലകം തുറക്കപ്പെടുന്നു.

നോവലിന്റെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രമായ ശാന്തി ദില്ലിയിലെ എസ് ആന്റ് എസ് എന്ന ആർക്കിടെക്ട് ഫേമിൽ ജോലിക്കായി എത്തുന്നു. ഈ ജോലിസ്ഥലം, വ്യത്യസ്ത ലിംഗ-ലൈംഗിക സ്വത്വങ്ങളുള്ളവർക്ക് ഒരു കൂടിച്ചേരൽ കേന്ദ്രമായി മാറുന്നു. ഇവിടെ, ഗരു, സീമാ, മോനാ, മുന്നി തുടങ്ങിയ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ കഥാപാത്രങ്ങളെ ശാന്തി

കണ്ടുമുട്ടുന്നു. എഴുത്തുകാരി 'ഛരക്ക' എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചാണ് ഈ കഥാപാത്രങ്ങളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത്. 'ഛരക്ക' എന്ന വാക്ക്, ഹിന്ദി-ഉർദു പശ്ചാത്തലത്തിൽ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ സമുദായത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പദമാണ്, പലപ്പോഴും അവഹേളനാത്മകമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന പദംകൂടിയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, നോവലിൽ ഈ പദം ഉപയോഗിക്കുന്നത്, സ്വത്വത്തിന്റെ സ്വീകാര്യതയെയും സമുദായത്തിന്റെ ആന്തരിക ഗതിവിഗതികളെയും അടയാളപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടിയാണ്.

നോവൽ, ലൈംഗികതയേയും ലിംഗബോധത്തെയും സംബന്ധിച്ച സമൂഹകാഴ്ചപ്പാടുകളെ സൂക്ഷ്മവിശകലനം ചെയ്യുന്നു. ശാന്തിയും പൂജയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം, ലെസ്ബിയൻ/ ബൈസെക്ഷ്യൽ ജീവിതത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മതകളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അവരുടെ ബന്ധം, വ്യക്തിപരമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സാമൂഹിക അടിച്ചമർത്തലിന്റെയും ഇടയിലുള്ള സംഘർഷങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ട്രാൻസ്ജെൻഡർ കഥാപാത്രങ്ങളായ ഗരു, സീമാ, മോന, മുന്നി എന്നിവരുടെ ജീവിതം, ലിംഗസ്വത്വത്തിന്റെ സങ്കീർണതകളെ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ പരിശോധിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ കഥാപാത്രങ്ങൾ, സമൂഹത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിനായുള്ള പോരാട്ടത്തിലും, സ്വന്തം സ്വത്വത്തിന്റെ അന്തസ്സിനായുള്ള യാത്രയിലുമാണ്.

ദില്ലിയുടെ നഗരപശ്ചാത്തലം, വൈവിധ്യമാർന്ന സ്വത്വങ്ങൾ ഒത്തുചേരുന്ന ഒരു സ്ഥലമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, ഈ വൈവിധ്യം എല്ലായ്പ്പോഴും സ്വീകാര്യതയോടെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ട്രാൻസ്ജെൻഡർ, ലെസ്ബിയൻ, ബൈസെക്ഷ്യൽ വ്യക്തികൾ നേരിടുന്ന വിവേചനവും, സ്വന്തം ഐഡന്റിറ്റി മനസ്സിലാക്കാനുള്ള അവരുടെ ആന്തരിക സംഘർഷങ്ങളും, നോവൽ വ്യക്തമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. എഴുത്തുകാരി, ഇന്ത്യൻസമൂഹത്തിന്റെ പരമ്പരാഗത ലിംഗ-ലൈംഗിക മാനദണ്ഡങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും, വ്യത്യസ്ത സ്വത്വങ്ങൾക്ക് അംഗീകാരം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

നോവലിന്റെ ഭാഷ, സെൻസിറ്റീവും എന്നാൽ ശക്തവുമാണ്. 'ഛരക്ക' പോലുള്ള പദങ്ങളുടെ ഉപയോഗം, സമുദായത്തിന്റെ ആന്തരിക ഭാഷയെയും സംസ്കാരത്തെയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. ശാന്തിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെയാണ് വായനക്കാർക്ക് ഈ അപരലോകത്തിലേക്ക് പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നത്. കഥാപാത്രങ്ങളുടെ മനോവ്യാപാരങ്ങളെ വളരെ സൂക്ഷ്മമായി ചിത്രീകരിക്കാനും എഴുത്തുകാരിക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വേദന, സന്തോഷം, പ്രതീക്ഷ എന്നിവ വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ ആഴത്തിൽ പതിയുന്ന വിധത്തിലാണ് നോവലിന്റെ ആഖ്യാനം നിർവഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

'വേറിട്ട മാത്രം കത്തിയമരുന്ന ചില ശരീരങ്ങൾ' മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ലൈംഗികവൈവിധ്യത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് എഴുതപ്പെട്ട അപൂർവ്വരചനകളിൽ ഒന്നാണ്. ഇന്ത്യൻസാഹിത്യത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് മലയാളത്തിൽ, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ, ലെസ്ബിയൻ, ബൈസെക്ഷ്യൽ ജീവിതങ്ങൾക്ക് ഇത്രയും സെൻസിറ്റീവും ആഴത്തിലുള്ളതുമായ പ്രതിനിധാനം അപൂർവമാണ്. മുഖ്യധാരാസാഹിത്യത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടാതെപോയ ശബ്ദങ്ങൾക്ക് ഇടം നൽകുകയും, അവരുടെ കഥകൾ പറയാൻ ഒരു വേദി ഒരുക്കുകയുമാണ് നോവലിലൂടെ എഴുത്തുകാരിയെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയാനാവും.

ശാന്തിയുടെയും പൂജയുടെയും കണ്ണിലൂടെയാണ് ട്രാൻസ്ജെൻഡർ സ്വത്വമുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളെ വായനക്കാർ കാണുന്നത്. ആകയാൽതന്നെ സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുബോധം നൽകുന്ന കണ്ണട ശാന്തിയും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. നോവലിൽ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ സ്വത്വം പേറുന്ന ഗരുവിനെ ശാന്തിയുടെ നോട്ടപ്പാടിലൂടെ വിവരിക്കുന്ന രീതി ശ്രദ്ധേയമാണ്,

"ആറടി ഉയരത്തിൽ വലിയൊരു കടവയറും വിരിഞ്ഞ മാറിടവും ബലിഷ്ഠമായ കരങ്ങളും നരച്ച താടി മീശയുമുള്ള ഒരു ശരീരത്തിൽ സാരിയും മല്ലപ്പൂവും കുപ്പിവളകളുമെല്ലാം എങ്ങനെ പൊരുത്തപ്പെടുമെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല" (എച്ച്.മുകുട്ടി, 2017:24).

ഈ വിവരണം, ഗരുവിന്റെ ശരീരവും ലിംഗപ്രകടനവും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം (Perceived Incongruity)ത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പരമ്പരാഗത പുരുഷ ലക്ഷണങ്ങളായ ആറടി ഉയരം, ബലിഷ്ഠമായ കരങ്ങൾ, നരച്ച താടി എന്നിവയുള്ള ഗരുവിന്റെ ശരീരം പെൺലിംഗ പ്രകടനവുമായി (സാരി, മല്ലപ്പൂ, കുപ്പിവളകൾ) സംവദിക്കുമ്പോൾ, ശാന്തിക്ക് അത് "വല്ലാത്ത ഒരു കാഴ്ച" ആയിത്തീരുന്നു. ശാന്തിയുടെ കണ്ണിലൂടെ ഗരുവിനെ "വല്ലാത്ത കാഴ്ച" എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികളെ സമൂഹം എങ്ങനെ 'Other' ആയി അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു എന്നതിന്റെ പ്രതിഫലനം കൂടിയാണ്. ഗരുവിന്റെ ലിംഗപ്രകടനം, സമൂഹത്തിന്റെ സാമൂഹിക മാനദണ്ഡങ്ങളെ (Normative Expectations)-നെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതിനാൽ, അത് ശാന്തിക്ക് പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ഒരുനുഭവമായി മാറുന്നു. ഈ കൗതുകം, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികളെ അസാധാരണമായി (Exoticize) ചിത്രീകരിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു സൂചനയാണ്, എന്നാൽ അതേസമയം, അവരുടെ മനുഷ്യത്വത്തെ പൂർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കാൻ ശാന്തി തയ്യാറല്ലെന്നും നോവലിൽ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. സീമയും ഗരുവും ദൂരെ നിൽക്കുന്ന വ്യക്തികളായാണ് വായനക്കാർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. അവരെ കാണുമ്പോൾ ശാന്തിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കൗതുകങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ ഒരു ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തിയെ കാണുമ്പോൾ സമൂഹത്തിനുണ്ടാവുന്ന കൗതുകങ്ങൾ തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ശാന്തിയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി കുറച്ചുകൂടി പക്വത നിറഞ്ഞതും തിരിച്ചറിവുള്ളതുമായ സമീപനമാണ് പൂജ പുലർത്തുന്നത്. ഗരുവിനെയോ സീമയെയോ കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതിനോ അവർക്കൊപ്പം സമയം ചിലവിടുന്നതിനോ പൂജയ്ക്ക് യാതൊരുവിധ മടിയും ഉണ്ടാവുന്നില്ല.

വീട് ഉപേക്ഷിച്ച് ഇറങ്ങേണ്ടി വരുന്ന ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികൾ അനുഭവിക്കുന്ന ചൂഷണങ്ങളെയും നോവൽ സൂക്ഷ്മമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വീട് ഉപേക്ഷിച്ച് ഇറങ്ങിയ സീമ പലതരത്തിൽ ലൈംഗിക ചൂഷണത്തിന് ഇരയാവുന്നു. ലിംഗമാറ്റ ശസ്ത്രക്രിയയിൽ ഡോക്ടർക്ക് പറ്റിയ അപാകതകളെ തുടർന്ന് രക്തം വാർന്നു കിടക്കുന്ന മാംസപിണ്ഡമായി നോവലിൽ സീമ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് കാണാം.

“സീമയെപ്പോലുള്ളവരെ ചതിക്കുന്ന ഒരുപാട് ഡോക്ടർമാരുണ്ട്. ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് ശേഷം അല്ലെങ്കിൽ അതിനുമുമ്പ് പ്രതിഫലമെന്ന രീതിയിൽ ലൈംഗികമായി ഉപയോഗിക്കുന്നവരുണ്ട്. മുർച്ചയേറിയ ആയുധം കൊണ്ട് ലിംഗചേരം നടത്തി പണം പിടുങ്ങുന്ന വ്യാജ വൈദ്യന്മാരുമുണ്ട്” (എച്ച്.മുകുട്ടി, 2017:26)

എന്നും നോവൽ പറഞ്ഞു വരുന്നു.

“ഞങ്ങൾ ആർക്കും വേണ്ടാത്തവരല്ലേ, പെറ്റമ്മയ്ക്കും അച്ഛനും വേണ്ടാത്തവർ. ജനിച്ച നാടിനു വേണ്ടാത്തവർ ഞങ്ങളെ എല്ലാം ചതിക്കും” (Chambers, Iain, 1994).

എന്നിങ്ങനെ ലെയിൻ ചേമ്പേഴ്സ് തന്റെ പുസ്തകമായ പലായനത്തിൽ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ അനുഭവിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതും ഇതിനോട് ചേർത്തുവായിക്കാവുന്നതാണ്. സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരമല്ലാതെ ആട്ടിയോടിക്കപ്പെടുന്ന ജനതയാണ് കൂടുതൽ ചൂഷണങ്ങൾക്ക് ഇരയാകുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം ‘Migrancy, Culture, Identity’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു. രണ്ടുതരത്തിലുള്ള പലായനമാണ് സാധാരണയായി ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികളിൽ കണ്ടുവരുന്നത്. ഒന്ന് സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു സമൂഹത്തിലേയ്ക്ക് മാറ്റപ്പെടുന്നത്. മറ്റൊന്ന് ലിംഗമാറ്റ ശസ്ത്രക്രിയയിലൂടെ അപരലിംഗസ്വത്വത്തിന്റെ ഭാഗമാകുന്നത്. ഇത്തരത്തിൽ സമൂഹത്തിൽനിന്ന് സമൂഹത്തിലേയ്ക്കും ശരീരത്തിൽനിന്ന് ശരീരത്തിലേയ്ക്കും പലായനം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന മാനസികവും ശാരീരികവുമായ സംഘർഷങ്ങൾ സങ്കീർണ്ണമാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ പലതരത്തിലുള്ള ചൂഷണങ്ങൾക്ക് ഇരയാകാനും സാധ്യതയുണ്ട് (Chambers, Iain, 1994:25). ട്രാൻസ്ജെൻഡർസ്വത്വം പേറുന്ന മറ്റൊരു കഥാപാത്രമാണ് മോന. വീട്ടിൽനിന്ന് ആട്ടിയോടിക്കപ്പെട്ട ഹിജഡ കൂട്ടായ്മയ്ക്കുള്ളിൽ വന്നുചേരുകയും അവിടെ പലതരത്തിലുള്ള ചൂഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയമാകുകയും ചെയ്ത വ്യക്തിയാണ് മോന. ചേലവൃത്തിയിൽ ഗുരുസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ആളെയാണ് ഹിജഡക്കൂട്ടായ്മകൾ ഗുരു എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. ഏതുംചെയ്തും ലൈംഗികത്തൊഴിലിലൂടെയും ഭിക്ഷാടനത്തിലൂടെയും കിട്ടുന്ന പണം കവർന്നെടുക്കുന്ന ഗുരുക്കന്മാരെക്കുറിച്ചും നോവൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

സ്വപ്നയും ട്രാൻസ്ജെൻഡർസ്വത്വം പേറുന്ന കഥാപാത്രമാണ്. ചെറുപ്പകാലത്ത് സമ്പാദിച്ച പണമെല്ലാം ഗുരു കൈക്കലാക്കിയതിനാൽ മദ്ധ്യവയസ്സിലെത്തി നിൽക്കുന്ന സ്വപ്നയുടെ ഏക ഉപജീവനമാർഗം ഭിക്ഷാടനമാണ്. എന്നാൽ അതിനും കഴിയാത്ത അനാരോഗ്യം സ്വപ്നയുടെ ജീവിതത്തെ പ്രതിസന്ധിയിലാക്കുന്നു. ജീവിതം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഒരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ലാതായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ പകച്ചു നിൽക്കുകയാണ് സ്വപ്ന.

ലിംഗമാറ്റ ശസ്ത്രക്രിയ പരാജയമായി മാറിയതിനാൽ സീമയിൽ അതേൽപ്പിച്ച മാനസിക ആഘാതം വളരെ വലുതായിരുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ മുറിവ് ഉണങ്ങിയെങ്കിലും മനസ്സിന്റെ മുറിവ് ഉണങ്ങാതെ, സമനിലതെറ്റിയ അവസ്ഥയിൽ ചെന്നെത്തുകയും ഒടുവിൽ ആത്മഹത്യയ്ക്ക് കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു അവർ. പോലീസിനോ നിയമവ്യവസ്ഥയോ ആർക്കുംതന്നെ സീമയുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് അറിയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗരുവിലും പൂജയിലും സ്വപ്നയിലും മോനയിലും മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്ന ഒരു വേദനയാവുകയാണ് സീമയുടെ മരണം. നോവലിലെ മറ്റൊരു കഥാപാത്രമാണ് വൈജയന്തി. വിവാഹത്തിലൂടെയാണ് അവൾ ചൂഷണത്തിന് ഇരയാകുന്നത്. ഏതുംചെയ്തും ഭിക്ഷാടനം നടത്തിയും ലൈംഗികത്തൊഴിൽ ചെയ്തും തന്റെ ജീവിതപങ്കാളിയുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കേണ്ട അവസ്ഥയാണ് വൈജയന്തിക്കുള്ളത്.

ഇത്തരത്തിൽ നിരവധിയായ കഥാപാത്രങ്ങളും ജീവിതാവസ്ഥകളും കടന്നുവരുന്ന, ഡൽഹിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികളുടെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ‘വേറിട്ടു മാത്രം കത്തിയമരുന്ന ചില ശരീരങ്ങൾ’ എന്ന നോവൽ മലയാളനോവൽസാഹിത്യത്തിൽത്തന്നെ സവിശേഷ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നുവെന്ന് പറയാം. പ്രസ്തുത നോവൽ, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ സമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതം, അവർ നേരിടുന്ന ചൂഷണങ്ങൾ, അവരോടുള്ള സമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ, എന്നിവയെ വിശദമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. പ്രധാന കഥാപാത്രമായ ശാന്തിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെയാണ് വായനക്കാർ ഈ ജീവിതങ്ങളെ സമീപിക്കുന്നത്. ശാന്തി, സമൂഹത്തിന്റെ ചോദ്യങ്ങളുടെയും കൗതുകങ്ങളുടെയും പ്രതിനിധിയായി നിൽക്കുന്നു, അതേസമയം, പൂജ എന്ന സാമൂഹിക പ്രവർത്തകയിലൂടെ ശാന്തി ട്രാൻസ്ജെൻഡർ സ്വത്വങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഡൽഹിയിൽ, സ്വന്തം നാടുകളിൽനിന്ന് ആട്ടിയോടിക്കപ്പെട്ട ഹിജഡ സമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതമാണ് നോവൽ ചർച്ചചെയ്യുന്നത്. ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികൾ നേരിടുന്ന ചൂഷണങ്ങളെയും, അവരുടെ ജീവിതപോരാട്ടങ്ങളെയും കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് കഥ മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്. കേരളത്തിലെ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ ജീവിതങ്ങളെല്ലെ നോവലിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിലും ഡൽഹിയിലെ ഹിജഡ കൂട്ടായ്മയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആഖ്യാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ നോവൽ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ ജീവിതങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവരുടെ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും കേരളീയ വായനക്കാർക്ക് നവീനവും സവിശേഷവുമായൊരു വായനാനുഭവം കാഴ്ചവെക്കുന്നുണ്ട്.

ശാന്തി എന്ന കഥാപാത്രം വായനക്കാരന്റെ പ്രതിനിധിയാണ്. അവളുടെ കണ്ണിലൂടെ, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ ജീവിതങ്ങളെ സമൂഹം എങ്ങനെ വീക്ഷിക്കുന്നു എന്നും, അവർ അനുഭവിക്കുന്ന വെല്ലുവിളികൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നും വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ശാന്തി, സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുബോധത്തെ

പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. അവൾ ആദ്യം ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികളെ ഭയത്തോടെയാണ് നോക്കിക്കാണുന്നത് എങ്കിലും പിന്നീട് അവരോട് സഹാനുഭൂതി തോന്നുകയാണ്. ശാന്തിയുടെ ഈ മനോഭാവം, സമൂഹത്തിന്റെ സഹതാപത്തെയും അനുകമ്പയെയുമാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതെന്ന് പറയാം, എന്നാൽ അത് യഥാർത്ഥ ഉൾക്കൊള്ളലിന്റെ അഭാവത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കുടുംബം, തൊഴിൽ, വിദ്യാഭ്യാസം, വിവാഹം, പ്രണയം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികൾ നേരിടുന്ന വിവേചനങ്ങളും വെല്ലുവിളികളും നോവൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. നോവലിസ്റ്റ്, സമൂഹത്തിന്റെ പരമ്പരാഗത ബോധക്രമത്തെ, അതായത് ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികളെ വേറിട്ട് കാണുന്നതും, അവരോട് സഹതാപത്തോടെമാത്രം ഇടപെടുന്നതുമായ മനോഭാവത്തെ, ശാന്തിയിലൂടെ ചിത്രീകരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, പുജയിലൂടെ, ഈ ബോധത്തിനപ്പുറം, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികളെ സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഗമായി അംഗീകരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും നോവൽ മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുന്നു.

കഥ ആരംഭിക്കുന്നത് ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികളെ ഭയത്തോടെയും അകലത്തോടെയും നോക്കിക്കാണുന്ന ഒരു കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്നാണ്. എന്നാൽ, ശാന്തിയുടെ യാത്രയിലൂടെ, വായനക്കാരന്റെ മനസ്സിൽ സഹാനുഭൂതിയും ധാരണയും ഉണർത്തുന്ന രീതിയിൽ കഥ പുരോഗമിക്കുന്നു. നോവൽ, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികളുടെ വാക്കുകളിലൂടെ, അവരുടെ ജീവിതപോരാട്ടങ്ങളെ അടയാളപ്പെടുത്താനും, സമൂഹത്തിന്റെ മനോഭാവങ്ങളെ വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്താനും ശ്രമിക്കുന്നു.

‘വേറിട്ട മാത്രം കത്തിയമരുന്ന ചില ശരീരങ്ങൾ’, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികളുടെ ജീവിതത്തെ സഹാനുഭൂതിയോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നോവലാണ്. ശാന്തി, പുജ എന്നീ കഥാപാത്രങ്ങൾവഴി, സമൂഹത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകളെ നോവൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഭയത്തിൽ തുടങ്ങി സഹാനുഭൂതിയിൽ അവസാനിക്കുന്ന ഈ കൃതി, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികളുടെ അനുഭവങ്ങളെ മനുഷ്യത്വപരമായ വീക്ഷണത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും, സമൂഹത്തിന്റെ ബോധക്രമത്തെ വിമർശനാത്മകമായി പുനഃപരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉപദർശനങ്ങൾ

ഓരോ കാലഘട്ടവും വ്യത്യസ്തഭൂമികകളും ട്രാൻസ്ജെൻഡർ ആളുകളെ എങ്ങനെ അയാളപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാനാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിലൂടെ ശ്രമിച്ചത്. ജൂഡിത് ബട്ട്ലർ (Judith Butler) വികസിപ്പിച്ച ലിംഗസ്വത്വത്തിന്റെ നിർമ്മിതി (Performativity Of Gender) എന്ന ആശയം ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്. ലിംഗം ഒരു ജൈവിക നിർണ്ണയമല്ല, മറിച്ച് സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക പ്രക്രിയകളിലൂടെ രൂപപ്പെടുന്ന ഒന്നാണ്. ഈ കൃതികളിൽ ഹിജഡ/ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികളുടെ ലിംഗസ്വത്വം എങ്ങനെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ട്രാൻസ്ജെൻഡർ സമൂഹത്തിന്റെ സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലം, പ്രത്യേകിച്ച് മലയാളി സ്വത്വം, ഈ കൃതികളിൽ എങ്ങനെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതും പ്രബന്ധത്തിലൂടെ പരിശോധിക്കുകയുണ്ടായി. ചേദാംശ ജീവിതമെന്ന കൃതിയിൽമാത്രം മലയാളി ട്രാൻസ്ജെൻഡർ കഥാപാത്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് ഒരു പ്രാദേശിക സ്വത്വത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

സമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ പാർശ്വവൽക്കരണവും (Marginalization) അവരുടെ സാംസ്കാരിക പ്രാതിനിധ്യവും പ്രസ്തുത കൃതികളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ സന്ദർഭത്തിൽ ഹിജഡുകൾക്ക് സവിശേഷമായ, സാംസ്കാരിക-ആചാരപരമായ സ്ഥാനമുണ്ടെങ്കിലും, സാമൂഹികമായി ഇപ്പോഴും അവഗണിക്കപ്പെടുകയും ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ജനവിഭാഗമാണ് അവർ. സ്ത്രീ, പുരുഷൻ, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ എന്നീ ലിംഗവിഭാഗങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും സമൂഹത്തിന്റെ ലിംഗാധിഷ്ഠിത അധികാരഘടനയും (Gender-Based Power Structures) ഈ കൃതികളിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. പ്രധാന കണ്ടെത്തലുകളെ താഴെ പറയുംവിധം സ്വാംശീകരിക്കാം.

- മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ 1986 മുതൽ 2017 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ/ഹിജഡ ചിത്രീകരണത്തിനുള്ള സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക പരിണാമത്തെ മൂന്ന് കൃതികളിലൂടെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാനാവും.
- പോസ്റ്റ്കോളോണിയൽ വീക്ഷണത്തിൽ ഹിജഡുകളുടെ സാമൂഹിക പാർശ്വവൽക്കരണവും പാൻ-ഇന്ത്യൻ അനുഭവങ്ങളും ചിത്രീകരിക്കുന്നതാണ് എം.എം മനോജിന്റെ ഹിജഡ. എന്നാൽ ഇതിൽ മലയാളി സ്വത്വം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല.
- സ്ത്രീ, പുരുഷൻ, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ എന്നീ വിവിധ അവസ്ഥകളുടെ സങ്കീർണ്ണതകളെ ഫെമിനിസ്റ്റ് വീക്ഷണത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന നോവലാണ് വേറിട്ട മാത്രം കത്തിയമരുന്ന ചില ശരീരങ്ങൾ (2011) ലിംഗപരമായ വൈവിധ്യങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുമ്പോഴും, ഇതിലും പ്രാദേശിക/മലയാളി സ്വത്വത്തിന്റെ അഭാവം ഒരു പരിമിതിയായി തുടരുന്നു. ഹിജഡ സമൂഹത്തെ ഒരു ‘പുറം’ (exotic) സമൂഹമായി കാണുന്ന പ്രവണതയാണ് ഈ രണ്ടു കൃതികളിലും ഉള്ളത്.
- മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ഒരു മലയാളി ട്രാൻസ്ജെൻഡർ കഥാപാത്രത്തെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാദേശിക സ്വത്വത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന കൃതിയാണ് ചേദാംശ ജീവിതം (2017). ‘ഹിജഡ’ എന്ന പരമ്പരാഗത ലേബൽ ഒഴിവാക്കി, ആധുനികമായ ‘ക്വിർ വൈവിധ്യം’ എന്ന ഉൾക്കൊള്ളൽ (Inclusive) സമീപനം ഈ കൃതിയിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

- ലിംഗമാറ്റ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് വിധേയനാകുന്ന വ്യക്തിയുടെ ആത്മനിശ്ചയാധികാരത്തെയും (Self-Determination) ലിംഗസ്വത്വത്തിന്റെ ദൃഢതയെയും (Fluidity) ക്വിർ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പ്രസ്തുത കൃതികൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

മലയാളിസമൂഹത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ വ്യക്തികൾക്ക് അംഗീകാരം ലഭിക്കാത്തതിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ് മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ഇത്തരം കഥാപാത്രങ്ങളുടെ അപൂർവത. എന്നാൽ, ആദ്യകാലത്ത് ഒരു 'വിദൂര' സാംസ്കാരിക വിഭാഗമായി മാത്രം കണ്ടിരുന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്നും വ്യക്തിഗത ആത്മനിർണയത്തിനും ക്വിർ ഇൻക്ലൂസിവിറ്റിക്കും പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന ആധുനിക തലത്തിലേക്ക് മലയാളനോവലുകളിലെ ട്രാൻസ്ജെൻഡർ പ്രാതിനിധ്യം വികസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ പഠനം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. എച്ച്.മുക്കുട്ടി, വേറിട്ടു മാത്രം കത്തിയമരുന്ന ചില ശരീരങ്ങൾ, ലോഗോസ് ബുക്സ്, പാലക്കാട്, 2017.
2. ഗീത പി, പ്രണയം ലൈംഗികത അധികാരം, കറന്റ് ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ, 2006.
3. പ്രമോദ് രാമൻ, രതിമാതാവിന്റെ പുത്രൻ, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്, 2011.
4. മനോജ് എം. എം., ഹിജഡ, നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം, 1986.
5. നൗഫൽ എൻ., (എഡി.), ലിംഗഭാരതത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം, പ്രവദാ ബുക്സ്, കൊല്ലം, 2018.
6. രശ്മി ജി., അനിൽകുമാർ കെ., എസ്., ട്രാൻസ്ജെൻഡർ ചരിത്രം സംസ്കാരം പ്രതിനിധാനം, ചിന്താ പബ്ലിഷേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം, 2016.
7. ഷാജി ജോസഫ് (എഡി.), മൂന്നാം ലിംഗം ലിംഗനീതിയ്ക്കായുള്ള നിലവിളികൾ, ചിന്താ പബ്ലിഷേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം, 2015.
8. സുരേന്ദ്രൻ പി., ഹിജഡുകളുടെ പൊരുൾ, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2008.
9. സുരേന്ദ്രൻ പി., ദേവദാസികളും ഹിജഡുകളും, ഡി.സി ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2010.
10. Butler, Judith, Gender Trouble and Subversion of Identity, Routledge, New York, 1990.
11. Chambers, Iain, Migrancy Culture Identity, Routledge, New York, 1994.
12. Christine, L., Williams, Kirsten Dellinger (ed.), Sexuality and Gender, Black Well Publishing, Oxford, 2002.
13. Susan, Stryker, Transgender History, seal press, New York, 2008.

ആനുകാലികങ്ങൾ

1. അഭിജിത്ത് പി./ വിൻസെന്റ് പീറ്റർ, "മൂന്നാം വർഗത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചകൾ", പച്ചക്കുതിര, ജനുവരി, ലക്കം 6, പുസ്തകം 10, 2015.

[ക്രമനമ്പർ 2 ൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ആനുകാലിക റഫറൻസ് ഒഴിവാക്കുക].

2. രേഷ്മ രാധാകൃഷ്ണൻ, "കേരളവും ക്വിർ രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനവും", സംഘടിത, വോളിയം 12, ലക്കം 2, 2016.

ഗവേഷണ പ്രബന്ധങ്ങൾ

1. അശ്വനി എ., പി., കേരളത്തിലെ ട്രാൻസ്ജെൻഡറുകളുടെ സ്വത്വനിർമ്മിതി ചരിത്രവും വർത്തമാനവും, എം. ഫിൽ പ്രബന്ധം, മലയാളവിഭാഗം, ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സർവകലാശാല കാലടി, 2017.
2. ധന്യ, മലയാളത്തിലെ സ്വവർഗ്ഗ സ്ത്രീരതിയാഖ്യാനങ്ങൾ, എം. ഫിൽ പ്രബന്ധം, മലയാളവിഭാഗം, ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സർവകലാശാല, കാലടി, 2015.

About the researcher:

അനഘ വി. യു.
ഗവേഷക,
ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവകലാശാല,
കാലടി

Email: anakhavijayamohan106@gmail.com
Mob: 7034199620